

regeringen og kommunen, heller ikke medtages. Formålet med ændringsforslagene er at understøtte kommunerne i at overholde de klima- og energimålsætninger, som Folketinget har meldt ud i energiaftalen.

Flere kommuner har reageret på L 174, og erhvervsorganisationer har ligeledes appelleret til omtanke. Kommunernes Landsforening har også haft negative kommentarer til forslaget.

Formålet er, at vi skal understøtte det udviklingsperspektiv, der var intentionerne i aftalerne mellem udviklingskommunerne, og selv om SF stemmer imod L 174, skal det ikke afholde mig fra at anbefale, at man i det mindste stemmer for ændringsforslagene.

Så har der i den seneste tid været meget fokus på anbringelser af børn uden for eget hjem, både frivillige anbringelser og tvangsanbringelser. Velfærdsministeren har været aktiv i debatten og har tilkendegivet, at der nu skal ske noget. Måske skal der etableres regionale centre med særlig ekspertise. Det får vi så at se.

Når jeg kigger bagud, kan jeg se, at ministeren har haft meget travlt med at kritisere kommunerne og har sat spørgsmålstegn ved den kommunale faglighed. Flere eksperter har udtalt, at der er sket et skred i kommunerne i retning af, at området styres efter mål- og rammestyring, og der er også ført bevis for, at antallet af anbringelser falder dramatisk sidst på året, når budgetterne er brugt op.

SF er derfor på vej med et beslutningsforslag om, at staten og kommunerne deler udgifterne ved en 50-procent-refusionsordning med finansiering via bloktilskuddet. For at sikre, at nødvendige udgifter til nødvendige anbringelser ikke skal konkurrere med velfærdsområderne folkeskole, børnepasning og ældreomsorg, skal udgifterne til anbringelser have status som lovpligtige ustyrlige udgifter, som ikke lader sig planlægge på forhånd. Derfor stiller SF ændringsforslag til L 174 uden for betænkningen, og forslaget lyder således:

»Ved opgørelse af kommunernes serviceudgifter efter denne lov medregnes ikke udgifter til frivillige anbringelser og tvangsanbringelser af børn og unge efter serviceloven«.

Det vil sige, at udgifterne holdes uden for servicerammen. Forslaget imødekommer velfærdsministerens intentioner om, at der nu skal handles på området. Med dette forslag sikres, at det ikke bliver økonomien, som hindrer de rigtige faglige løsninger.

Jeg skal derfor anbefale, at Folketinget følger forslaget.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:49

Erling Bonnesen (V):

Ordføreren fra SF var inde på, at der skal et nyt aftalesystem til. I Venstre synes vi, at vi har et godt aftalesystem, som også producerer nogle gode resultater. Det er jo et faktum, for ser vi tilbage på sidste år, fremgår det, at kommunerne selv gik ud og sagde, at det var rigtig gode budgetter, som man kunne bruge til noget. Så vil SF's ordfører ikke godt bekræfte, at kommunerne selv sidste år sagde, at man faktisk kom i havn med gode resultater? Og så er det hele jo sådan set på plads, i og med at der er tale om nogle gode forhandlinger.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 11:50

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror godt, jeg kan bekræfte, at nogle kommuner syntes, det var en rimelig god aftale, der blev lavet, men det var langtfra alle kommuner, der havde den opfattelse.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Erling Bonnesen (V):

Som hr. Flemming Bonne også var inde på, skal det foregå demokratisk. Jamen det har det også gjort i KL, for man kom selv frem til en beslutning i KL og i kommunerne om, at det netop var gode budgetter, så den del er jo sat på plads. Jeg må bare konstatere, at det er ren pseudosnak, vi hører nu fra SF's ordfører om, at aftalesystemet ikke fungerer, og at der er tale om en dårlig dialog. Tværtimod. Vi har lige sidste år set beviset på, at det fungerer i allerbedste velgående.

Men der er netop grund til at spørge SF, når man tilsyneladende siger, at det bare skal have lov til at køre, og at der skal gives endnu mere, om der overhovedet ikke er nogen grænse for, hvor langt man vil gå. Skal samfundsøkonomien bare have lov til at koge over i inflation? For vi er jo i forvejen helt på grænsen af, hvad samfundsøkonomien kan bære.